

FOC NOU

FOC NOU, foc nou! Feu-lo, jovent de Granollers el foc nou i que la flamarada sia inextingible i resplandeixi fulgurant en el firmament de Catalunya que està arborat per tots costats.

Per a que aixís sia, per a que aquest foc nou esdevingui potent i creador i no sia d'encenalls, sino de brasa forta, per a que no sorgi esmortuït pels que arreu s'aixequen victoriosos, cal que l'abrandin aires de fora, que no's fassi el foc amb branquillons raquitics, amb xucladores bardisses i plantes paràsites; al foc nou que a Granollers s'ha de fer s'hi han de portar materials e inspiracions de fora vila; entre mitj de les planes matisades de mil colors, de la comarca, al peu de les boscuries tant hermoses—que com les del Vallés no n'hi ha—hi creieu companys, que prou aportarán llurs elements i prestigis per a ajudar a encendre el foc nou de Granollers; i de la nostra ciutat de Barcelona, la ciutat de tots els catalans, que a tots els pobles de la Patria ampara i dignifica, també vindrán aquí alenades vivificadores que donarán perennitat, consistència i eficàcia a la flamarada regeneradora, que tants anys há, que la bona gent de Granollers espera.

FOC NOU, foc nou, redimeix a Granollers de pecats que no ha fet, purifica l'atmosfera tant viciadora, neteja el terror de tanta mala herba que hi ha crescut: que les teves lluissors despertin els cors cap a la bondat i les intel·ligències cap a la veritat.

J. MASPONS I CAMARASA.

COMENTARI

Nacionalisme regenerador

Are que la idea de Nacionalisme es un símbol de redempció i d'honradesa polítiques; are que arreu s'imposen avassalladores les reivindicacions regionals com jamai ho haguessin cregut ni volgut els caiguts de la vella política; are que l'Espanya del favoritisme, vol transformar-se en la Iberia de la germanor i del progrés simultani de son esperit econòmic i de la seva administració... are es l'hora de reformar una volta més l'encarnació a Catalunya d'aqueixa alenada vivificadora de renovació i bella mudansa.

A Catalunya ha nascut el verb meravellós i

subtil que en tot temps ha sigut l'ideal sublim de la seva grandesa; en el seu sí s'ha incubat lent i fermament la lleitor que ha arribat a fructificar amb el calor del entusiasme dels bons catalans, quins l'han guardat gelosos, com en un estoig, de les tempestes i pedregades que a son entorn l'espiaven amenassadores..., i a Catalunya, ont pel foc espiritual dels que han sigut els seus apòstols, bullien amb frenesia sos ideals de reconquesta, li ha tocat el goig immens de fer nàixer amb sa empena el dalé de salvació que en tots els cors es revifa imponent, i a n'ella li cab la gloria infinida d'haver emprés amb ferma la gesta de sa divulgació explícita, adhuc comptar ja are amb la responsabilitat greu d'administra-nos desde ont s'ens deturava en nostre avans; desde allà ont s'ens mirava amb ulls d'egoisme i d'enveja; desde allà ont hi havia abans l'obstacle per a la realització de nostres somnis fervorosos de nacionalisme i d'independència administrativa.

No obstant ocupar-ne indegudament el lloc, jo no vull fer d'aqueixes consideracions un article doctrinal, no, perquè les doctrines del nacionalisme son conegudes de tothom i millor per nosaltres, catalans de pura sang; i perquè no essent autoritat en aquest assumpte tindria sols d'interpretarles de les originals, dels qui han sigut més batalladors, més intel·ligents, més mestres que'l cronista. Emprò m'es lícit, a pesar de tot, concentrar-les en les màximes que en una sola frase ha dit en Cambó parlant a l'Ajuntament de Santiago; tota ella plena de fervor nacionalista, tota curulla de dignificadores esperances; tota abundosa de sinceritat i de admirable gentilesa: «Aquí hi ha el focus de l'acció que fa que'l poble galleg recobri sa parla.»

Volguéu-les ampliar i cerquéu-les més lluny aquestes belles paraules, i al recobriment de la parla afegiu-hi la autonomia i la desclavització dels pobles i l'abolició del jou funest del caciquisme central, i faréu de la bella Iberia un xamós conglomerat de pobles units pels llassos ferris del recíproc apoiament i per la germanor i desenrotllament llurs.

Aixó fa Catalunya; aixó haurá fet el Nacionalisme quan el seu bàlsem salvador s'hagi vessat en el cor de les regions ibèriques i guarit ses infectes llagues, empeltant-les amb la seva saba regeneradora.

EUDALD MASANA.

